

ADVENT – ČEKÁNÍ NA SPASITELE

Máme před sebou čtyři adventní neděle, prakticky 3 týdny, kdy si nejen připomínáme historické údobí očekávání starého Izraele, ale které by i nás měly vést k hlubšímu zamyšlení nad sebou tak, aby se v nás, v našich srdcích, obnovených a obrácených, mohl narodit o Vánocích Spasitel, aby „přišel“ do lepšího než předtím.

Jednou z možností je prožít toto období v kultivaci svého osobního vztahu Bohu. Představme si mezníky historického adventu. Jsou jimi pád člověka do hříchu na počátku a betlémská událost na jeho konci a obrovské časové údobí mezi nimi. Rytmičká píseň zpívá:

„Celé věky čekaly, kdy přijde Pán,
aby lidem věčný pokoj dal.
Celé věky čekaly, kdy přijde Pán,
celé věky čekaly by dál..., kdyby...“

Píseň pokračuje oslavou Boží lásky v Kristu Ježíši. Ještě ale Vánoce nejsou, a tak se pozdržme u toho „kdyby“.

Pán Ježíš nás upozorňuje, že se vše ve světě děje podle Božího plánu, nic není náhodné a chaotické, nic Boha „nezaskočí“. Nezaskočil ho ani pád člověka, který ve své Vševědoucnosti předvídal, ani nebyl bezradný, „co teď s tím“, ale jako Láaska nabízí Plán spásy. Ten plán spočívá v tom, že Bůh „sešle“ Vykupitele, který na sebe vezme všechny lidské hříchy a usmíří tak Boha a člověka. Aby člověk netápal, jak to bude, říká mu to již v Eden u protoevangeliu.

Plán spásy, zjevovaný postupně přes proroky, ukazuje, že Bůh chce volit tu nejpřirozenější cestu příchodu Spasitele do světa, a to cestu přirozeného zrození. Když Církev vztahuje na Pannu Marii slova knihy Moudrosti o existenci v Mysli Boží ještě před stvořením světa a o jejím „hraní si před Hospodinem“, nevyjadřuje tím nic jiného než to, že Maria byla vyvolena již před věky za Boží Matku, že touto Matkou nemohla být žádná jiná žena než ona. Pro tento úkol ji zvláštním způsobem očistil, takže na sobě neměla nikdy špínu hříchu, ani toho osobně nezaviněného, dědičného.

Občasné Boží tresty a kázání inspirovaných proroků postupně kultivovaly Vyvolený národ. Z barbarských nomádů se vyvinul kněžský lid, a mohlo tak konečně nastat období Plnosti času. Archanděl sestupuje a ptá se Panny Marie, která jediná z žijících byla bezhříšná díky vyvolení, na její souhlas. U Boha je vše ve svobodě, Láaska přece nezná diktát. Maria je Služebnice Boží, poslušná... nemá proto jinou odpověď, než kladnou. Čekání na narození Spasitele skončilo.

I my jsme tím barbarským lidem, potřebujícím soustavnou kultivaci, aby i v nás uvnitř mohlo dojít k Plnosti času, abychom směli na konci adventu potkat Marii s Ježíškem v náručí. Oproti starozákonnímu lidu máme pro svou kultivaci a očistu velmi mnoho nástrojů, navíc mimořádně účinných, které starozákonnímu lidu dány nebyly, ale které jsme získali Ježíšovým ustanovením. Jsou jimi všechny svátosti, pro advent zejména křest, kdo nebyl pokřtěn, a svátost smíření, která je branou odpuštění do vztahu lásky k Bohu.

Pokusme se alespoň o malý kousek postoupit kupředu v lásce k Bohu, pak toto adventní liturgické období nepromarníme.

Otec Pavel

RORÁTY

Roráty, nebo také rorát je zlidovělé slovo pro zpěvy a ranní mši sv. v době adventní. Název pochází z latinského „rorate coeli“, což česky znamená „rosu dejte nebesa“. Tento výraz představuje očekávání Mesiáše u Izraelského národa. Je to krásný příměr. Mesiáš má sestoupit na tento svět jako seslaná nebeská rosa a prostoupit vše lidské. Prastaré zpěvy, které se zpívají při ranní mši sv. v našem dolnočermenském farním kostele se udržely a zpívají se dosud.

Písmák Jan Šilar zaznamenal z adventní doby na počátku 20. století roztomilou historku, kterou v našem Poutníku přetiskují.

Roráty

Po celý Advent, až do Štědrého dne ráno, chodívali zbožní věřící z Čermné (tehdy nebyla ještě obec rozdělaná) den co den, ještě za tmy, do farního kostela sv. Jiří na ranní mši sv., zvanou „roráty“.

Ti starší bývali brzy vyspalí. Měli špatné spaní a mnohá babička, pokud byla slota, nevynechala jeden rorát. Patřila mezi ně i hodná porodní babička, všeobecně nazývaná bába Nováková, která před mnoha lety pomohla v poslední chvíli na svět i mně.

V chaloupkách i ve statcích se tehdy svítilo loučemi a petrolejkami. Před Vánoce bývá krátký den a samá tma. Kvíčerou (k večeru) se v chalupách drživala „černá hodinka“ (bez svícení - dnešní generace to již nezná). Při nich se vyprávělo a ti starší, když byli sami, i usnuli. Černou hodinku držela i naše zmíněná babička Nováková. Při ní si schrupla a tvrdě usnula. Najednou se probudí, škrtne sirkou, zběžně mrkne na hodiny a vidí, že ručičky na starých švarcvaldkách (hodiny kukačky) jsou obě dvě

kolmo. Bleskne jí hlavou: „je šest hodin - a čas ustrojít se na roráty. Natáhne na sebe teplejší kytli (sukni), oblékne kostelovou kacabajku (kabátek), natáhne si vlněné punčochy, hlavu zahalí vlnákem (vlněným šátkem), přes ramena přehodí teplou houni s trásněmi (deku) a rychle bere štuc (rukávník na zahřátí rukou). Vyběhne na dvoreček, otevře kurník a jako obvykle vyhodí ven kohouta. Jenomže jemu se babiččino počínání nezdá. Zaběhne honem pod kůlnu na dříví. Slepice ani nenapadne vydat se za kohoutem z kurníka do studena a tmy.

Babička čiperně vyběhne z chalupy, zatočí klíčem (zamkne) a klíč schová na obvyklé místo. Cupitá po zasněžené silnici ke kostelu na rorát. U rybníka u splavu se potkává se známým sousedem cestou z hospody. Babička uctivě pozdraví první „Dobrytro, dobrytro! To nám to, panečku, dnes upaluje“ a choulí se víc do teplé houně. „Kampak jste se to babičko vydala, kterápak Vás potřebuje? Spěcháte?“ - ptá se známý soused. „No, du přeci na rorát,“ odpoví tázaná babička. „To dete nák brzičko“, se smíchem odvětví soused. Vtom hodiny na kostele odbíjejí dvanáct - půlnoc.

Celou cestu zpátky se hovorná babička divila, co jen to provedla za hloupost. Doma vytáhla kohouta zpod kůlny a šup s ním zpátky do kurníku. Sama vběhla do vlahé světničky, odstrojila se, přehodila duchnu a vklouzla pod ní. Stálo jí to ještě za to.

Z pozůstalosti Jana Šilara - js.

LITURGICKÉ PŘEDMĚTY, ODĚVY, CHRÁMOVÝ PROSTOR (PÍSMENO O, P)

Ornát - vrchní liturgické roucho příslušné barvy církevního období, jež nosí kněz přes albu. Vychází z pény, pláště přes hlavu antického Říma. Původně široký ornát zvonovitého tvaru s otvorem pro hlavu se shrnoval přes ramena a paže. Od středověku se po stranách vystřihoval a zkracoval, paže byly odhaleny a přední část měla tvar basy. Zadní strana ornátu je bohatě vyšívána a zdobená. Po II. Vatikánském koncilu se ornáty vrací k původnímu gotickému tvaru, s tím že se neshrnují přes ramena, jsou splývavé, bez nápadného zdobení nebo je velice střídmé, symbolické.

Oltář - základem je mensa v níž jsou uloženy ostatky svatých. Hlavní oltář je ten, který stojí na nejdůležitějším, nejdůstojnějším a viditelném místě v kostele, t.j. v kněžišti (presbytáři).

Pacifikál - zdobený kovový kříž, někdy s vloženými ostatky svatých, který se podával věřícím k uctění (políbení).

Palla - čtyřhranná vyztužená příkrývka, která se klade na kalich.

Pallium - původně středověký šátek, v Římě byl udělován jako zvláštní vyznamenání biskupům. V dnešní době je ve tvaru pásu kolem krku s vyšitými černými křížky, výběžky splývají vpředu i vzadu. Pallium je tkáno z vlny jednorokého beránka. Je to odznak papeže a arcibiskupů.

Pasionál - kniha obsahující popisy umučení a mučidel světců.

Pastorale - biskupská berla. Původně chápána ve smyslu pastýřské hole.

Paškál - velká svíce z včelího vosku svěcená o velikonoční vigilii, která pak stojí až do svátku Nanebevstoupení Páně na evangelijní straně oltáře. Při svěcení do ní kněz zasazuje 5 kadidlových zrn, připomínající 5 ran Kristových.

Patena - 1. miska z drahého nebo pozlaceného kovu určená pro velkou hostii; kladla se na mešní kalich.

2. patena nemocných (pyxis) byla upravena tak, aby v ní bylo možno přenést eucharistii nemocným.

Pektorále - původně kříž z drahého kovu s vloženými ostatky svatých. Od 14. stol. je zavěšován na krk papeže, biskupů, opatů a kardinálů.

Pileolus - kulatá čepička, kterou nosí papež - bílou, kardinálové - červenou, biskupové - fialovou a opati - černou.

Plátina oltářní - při mši sv. musel být oltář zakryt třemi posvěcenými plátny. Vrchní muselo dosahovat po stranách až k zemi, čelní (antependium) bývalo bohatě zdobeno výšivkami a krajkami v barvách liturgického období. Po II. Vatik. koncilu se zpravidla užívá jedno bílé plátno, které splývá po stranách obětního stolu.

Pluviál - se vyvinul z antického pláště. Je to široký dlouhý plášť v liturgické barvě. Původně halil celou postavu, od 11. stol. se spíná vpředu sponou. Vzadu měl kapuci, které se přeměnila na hluboký splývavý límec. Používá se k neliturgickým pobožnostem.

Prsten - jako pečetní je znám z ranných dob křesťanských, později odznak papeže, biskupů, kardinálů, opatů a doktorů teologie. Po složení věčných slibů obdrží prsten i řeholnice na znamení vnitřního spojení s Kristem.

Purifikatorium - lněný bílý šátek k otření a vysušení mešního kalicha. Povinně zaveden od 16. stol.

Pyxis - nádobka ve svatostánku, v níž jsou uloženy malé hostie pro přijímání věřících. Nádobka na nožce bývala nejčastěji kruhová, oválná i mnohoúhelníková. Někdy mívala kroužek na zavěšení pro přenášení eucharistie nemocným.

Presbytář - na východní straně kostela vyklenutý nebo mnohoúhelníkový prostor (kněžiště) pro hlavní oltář. Od lodi je oddělen tzv. vítězným obloukem. V románském slohu se kněžiště nazývá apsida.

Presbyter - ve starokřesťanské církvi představený církevní obce.

js.

CHARITNÍ „KRABIČKOVÁ“ SBÍRKA V NAŠEM KOSTELE

Nastává adventní doba a s ní, jako jiné roky, je opět spojena „krabičková“ sbírka pro misie. Sbírkou, která se již stala tradicí, probíhá v našem farním kostele v Dolní Čermné. Již **od první neděle adventní**, tj. od 3. 12. 2006, budou na stolcích u obou vchodů do kostela umístěny krabičky pro tuto formu charitní sbírky. Krabičky budou v kostele umístěny až **do poslední neděle měsíce dubna 2007** (tj. do 29. 4.). Sbírkou bude odeslána prostřednictvím charity sv. Anežky České v Otrokovicích jako pomoc zahraničním misím a v nemocnicích.

Pro misie, mimo materiální a finanční pomoc, jsou také potřebné naše modlitby a oběti, které jsou zvláště příhodné pro dobu adventní a poté i postní. Prosím, věnujte na tento účel i své modlitby a své osobní oběti.

Na základě informací z charity se sbírají tyto věci a předměty:

a) pro přímou pomoc misím:

- optické brýle, skla, pouzdra na brýle, hokejky, obroučky,
- sluneční brýle,
- hygienické a zdravotnické potřeby, drogistické zboží,
- psací, školní a kancelářské potřeby,
- šicí potřeby, knoflíky, nitě a klubka,
- kousky látek, z nichž by se daly ušít kapesníky, zástěrky, trenky ap.,

b) pro nepřímou pomoc, tj. sbírkové předměty, které charita zpeněží a zašle misím:

- místopisné pohlednice čisté i použité vč. nalepených známek (nepoškozené škrtáním), ne srdečná přání, Velikonoce a Vánoce.
- použité telefonní karty,
- kalendáříky (kartičky),
- známky vystřižené z dopisů (ponechat min. 0,5 cm okraj), sbírkové přebytky - naše i cizina,
- použité dopisní obálky s příležitostnými a účelovými razítky,
- mince a papírové peníze všech dob i zemí (i z nedávné doby),
- staré náramkové a kapesní hodinky (funkční),
- růžence, sv. obrázky, přívěsky a bižuterie.

c) peníze na nákup léků, potravin, materiálů a náradí pro dílny a na dopravné do zahraničí.

Věci označené „přímá pomoc“ jdou prostřednictvím charit přímo misím. Předměty označené „sbírkové předměty“ jsou zpeněženy ve speciálních sběratelských prodejnách v zahraničí a výtěžek pak jde opět prostřednictvím charit misím v Africe, Asii a Oceánii a Jižní Americe.

Věci i peníze je možné předat i osobně p. Vladimíru Jansovi. O výsledku sbírky, tak jako vždy, budete informováni. Za pochopení a také za podporu misím děkuji „Pán Bůh zaplat!“

VI. Jansa

POZNÁNÍ BEZ ŘÁDU JE ŠÍLENSTVÍ

Tento název je vybraný citát B. Graciana a současně je takto nadepsaná jedna ze statí výborné knihy MUDr. a jáhna Maxe Kašparů. Knížečka se jmenuje „O radostech lidské duše“. Vydalo ji Karmelitánské nakladatelství v roce 2001.

Útlá knížečka nejen že srší vtípem, ale i moudrostí ducha a hluboké víry. Ukazuje slabosti a nedostatky lidí, církve a společnosti a nenuceně dává rady ke zmoudření a nápravě s odvolávkami na evangelia. Vřele doporučuji k přečtení.

Kritik politiků se nedokáže domluvit se svou manželkou,
volič komunistů svobodně a úspěšně podniká,
otec darebáka obviňuje učitele,
zastánkyně práv zvířat jde klidně na potrat,
laik poučuje odborníka,
zločinec kritizuje zákony,
lékař holdující alkoholu léčí alkoholika,
kuřák poučuje o škodlivosti cigaret astmatika,
ateista touží po svatebním obřadu v kostele,
katolík se řídí horoskopem,

starý levičák kandiduje za pravicovou stranu,
v base sedí kapsář za ukradenou peněženku,
svobodě se těší tunelář s nakradenými miliony,
rozvedený sukničkář školí žáky v předmanželské výchově,
policista kontrolující dodržování silničního zákona jede opilý,
odpůrce církve chodí na půlnoční,
kozol dělá zahradníka,
svět se ještě točí,
zdravý rozum zůstává stát
a logika dostává „na frak“.

K radosti lidské duše patří nutně smysl pro přirozený řád. Ten souvisí s hledáním Božího království a jeho spravedlnosti, protože všechno ostatní nám bude potom přidáno. Včetně zdravého rozumu.

Vybral js.

PRO NĚKOHO ZTŘEŠTĚNÝ NÁPAD ....

Jenže my jsme to nevzdali, nenechali jsme se přemoct spánkem, nezabloudili jsme, nikoho jsme neztratili.... Možná nevíte o čem je řeč.... Zkrátka 27.10. v 21.30 stálo před farou 9 lidí. Někdo měl batůžek, někdo čokoládu, někdo bonbóny, se kterými se pak ani nerozdělil ☺, někdo měl teplý čaj a někdo dokonce grog, někdo nesl toaletní papír a.....všichni měli boty.

Chtěli jsme podniknout něco, co se mohlo zdát jako ztřeštěný nápad, ale dal se v tom najít i hlubší smysl: **NOČNÍ POCHOD** = Čermná – Kalhoty – Pískovna – Hůra – Vápenky – Kopeček – Quanto.

Možná Vám ten hlubší smysl uniká..... Ti s dlouhodobou pamětí si možná pamatují, že se v neděli 29.10. četlo v kostele evangelium o slepci Bartimaiovi – takže přemýšlet v noci o slepotě ze všech možných pohledů, stran a možností.....good inspiration (*dobrá inspirace*)! Jenže zůstat slepý – to myslím nechce zůstat nikdo...a Hůra je nádherné místo! Při svíčkách jsme přemýšleli o setkání Bartimaia s Ježíšem. Ježíš vnesl do jeho života světlo...*stojíte uprostřed lesa, chce se Vám spát, svíčku v ruce, nasloucháte tichu a přemýšlíte co byste odpověděli na Ježíšovu otázku: "Co chceš, abych pro Tebe udělal?"*

A ten půlnoční oběd a pohled na rozsvícenou kapličku stál za to. Bylo zkrátka krásně a po tom, co jsme vyšli z lesa, bylo ještě líp. Nemohli jsme si stěžovat na sucho či žízeň. Kdyby bylo jaro, řeknu, že padal sladký jarní dešťíček.... Vzdali jsme Quanto a zakotvili na Ovčíně. A abyste věděli, tak čerstvý rohlíky jsme dostali (až na ty dvě, co už v tu dobu ležely v posteli) od hodného pekaře, co nám je dal zadara.

Marta Majvaldová

AHOJ DĚTI!

Dnešní neděle je tak trochu výjimečná. Je poslední nedělí liturgického roku, kdy slavíme svátek Krista Krále. Po ní již se svým tajemným kouzlem přichází první neděle adventní. Začíná advent a vy, děti, určitě máte toto období čekání moc rády. Těšíte se na Vánoce a na vše, co se k nim pojí. Důležité ale je, abyste si vždycky dokázaly i vy nejmenší uvědomovat, proč vlastně Vánoce slavíme. Myslím, že by každý z vás dobře odpověděl.

Do našeho pozemského světa se narodil Boží Syn. Abychom tuto skutečnost, dar od Pána Boha, mohli opravdu dobře přijmout, potřebujeme se na to připravit. A to nám právě umožňuje adventní doba.

Letos bude trvat pouze 22 dnů, což je vlastně nejkratší možná doba, protože mezi první a čtvrtou nedělí adventní leží pouze tři týdny a čtvrtá neděle adventní připadá na 24. 12., tedy na Štědrý den. Není správné, když někdo říká, že advent trvá čtyři týdny. Je to každý rok trochu jiné. My víme, že ho vymezují čtyři adventní neděle a pak záleží na tom, na který den v týdnu připadne Štědrý den.

Symbolem adventu bývá věnec se čtyřmi svíčkami, které jsou postupně rozsvěcovány.

A to už se dostáváme k vašemu adventnímu úkolu. Na obrázku je namalován adventní věnec. Vy si ho budete každý den vybarvovat a to tak, že ve všední den vymalujete jednu větvičku zeleně. Je jedno, kterou si vyberete a kde začnete. V neděli pak vybarvíte svíčku, mašličku pod ní a také stuhu mezi svíčkami. A hlavně svíčky vymalujete plamínek, čímž ji jakoby rozsvítíte. Takže na Štědrý den bude váš obrázek krásně barevný a úplně dokončený.

Ale abychom nezapomněli na to nejdůležitější - naši vánoční přípravu, musíme si ještě říci, že se budeme snažit nejen být hodní, ale každý den se pokusíme udělat něco navíc a pak si to zaznamenáme právě tou vybarvenou větvičkou nebo svíčkou. A to, co by vás mohlo nejlépe připravit na Vánoce, mohou být dobré skutky - pomoc rodičům, kamarádům, starým lidem, dále modlitba třeba za nemocného přítele nebo návštěva kostela a účast na mši svaté i ve všední den.

Věřím, že se budete snažit opravdu dobře prožívat advent a připravíte se tak na Vánoce co nejlépe.

(Otazníček)

Pro starší:

Také pro vás větší je tady pár slov k adventu. I když trochu z jiného pohledu. Zatímco s menšími dětmi jsme si více povídali o vnějších symbolech adventu, s vámi se pro změnu zaměříme především na jeho „vnitřní“ obsah. Mohla by nám k tomu výborně pomoci jednotlivá písmena, která slovo ADVENT tvoří. Každé je tady jako zástupce určitého pojmu, jenž by si zasloužil naši pozornost a chvilku zamyšlení. Jen připomínám, že slovo advent pochází z latinského adventus, což znamená příchod. Tedy v tomto čase si více než jindy připomínáme příchod Vykupitele na zem. Snažíme se široce otevřít dveře do svých srdcí a chceme tam nechat vstupovat Pána. Pokoušíme se o větší ztišení, přemýšlení a rozjímání.

Ale teď už k jednotlivým písmenům. Začneme samozřejmě u písmene A.

A - začíná abecedu. Je to symbol ZAČÁTKU. Jako začátku obecně, ale v adventu o to víc, že nám začíná nový liturgický rok.

D - druhé písmeno v nás může vyvolat přemýšlení nad slovem DAR. Ten největší dar nám Bůh už dal v podobě svého Syna a darování jeho lásky nám vlastně trvá neustále. Mějme to na paměti, když dáváme dárky svým blízkým, aby i za nimi vždy byla láska. A pro advent ještě myšlenka: Nebojme se darovat Pánu svůj čas!

V - víra. Každý člověk snad musí v něco věřit. I když někteří věří asi pouze v sebe a své schopnosti, i tohle je jistý druh víry. Víra v trojjediného Boha může být pro nás tím nejpevnějším životním nosníkem a dává našemu pozemskému životu ten správný smysl. Je přece úžasné nechat se vést Někým, kdo nás zná dokonce lépe, než známe my sami sebe.

E - Eucharistie. Tento pokrm pro naši duši máme přijímat často. A tak si to teď v těchto dnech trochu více připomeňme, abychom se svatému přijímání někdy zbytečně nevyhýbali.

N - naděje. Mít naději, to je tak přirozené jako dýchat. Však také jedno moudré úsloví praví: „Dokud dýcháš, doufáš!“ Doufat lze také v cokoli, ale záleží jen a jen na nás samotných...

T - ticho. Zkusme si tento převzácny prvek v letošním adventu každý den alespoň chvilku dopřát. Naše doba je rychlá, hlučná a člověk je neustále obkloповán záplavou informací, burčujících reklam, hlasité hudby tekoucí k nám z rádií, televizí a dalších přístrojů. Umíme se ztišit? Uslyšet tlukot vlastního srdce, uslyšet hlas našeho svědomí a pak možná, pokud vytvoříme prostor, i hlas našeho Pána? Zkusme to, určitě to stojí zato!

Požehnaný advent vám všem.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Slova ukrytá ve větách:

1. svíčky, 2. dušičky, 3. nebe, 4. hříchy, 5. věnce, 6. zesnulí, 7. odpustek, 8. květiny, 9. očištěc, 10. hrob.

KDO JSOU ANDĚLÉ?

Jsou určité oblasti naší víry, které zůstanou zahaleny tajemstvím, i když se k nim rozumem přiblížíme sebevíc. K nim patří mimo jiné existence andělů. O andělech se dozvídáme z Písma, ale to se samozřejmě nezabývá detailně jejich vlastnostmi, schopnostmi. V této otázce se tedy musíme obrátit na církevní tradici, přede vším scholastickou, která sice ze Zjevení vychází, ale rozvádí je dále. Při hledání odpovědi na otázku po pádu andělů musíme začít u jejich stvoření. Andělé byli stvořeni jako duchové bytosti. To znamená, že neexistuje žádná překážka, ani v nich, ani v okolním světě, která by jim bránila v dokonalém poznání. Pronikají všechno přímo, bez postupného poznávacího procesu. Anděl nemá žádný vývoj, zná v prvním okamžik u své existence dokonale všechno stvořené (kromě andělů vyšších, než je sám), a také sebe a svou situaci vzhledem k Bohu - stvořenost a podřízenost. To všechno jsou věci, které vyplývají z jeho přirozenosti a poznává je tedy svým přirozeným poznáním. Pak je ale oblast, která je i pro anděla neproniknutelná - to je Bůh a jeho milost. To, že Bůh existuje, samozřejmě také poznává přirozeným rozumem (jako člověk, ale s neomylnou jistotou a se všemi důsledky), ale tajemný vnitřní život Boha a jeho svobodné působení nemůže proniknout. K tomu, aby mohl takto poznávat Boha, potřebuje milost, tak jako člověk.

Teď se na chvíli zastavme, a podívejme se na situaci člověka při stvoření, nakolik se lišila od situace anděla. Člověk byl naproti andělům stvořen jako bytost tělesná a duchová zároveň. Obklopuje ho hmota, skrz kterou jeho duch proniká jen postupně a nedokonalě, nepoznává přímo podstatu věcí, musí se k ní pracně dobírat zkušeností, vyhodnocováním poznatků, abstrakcí. Navíc nejen to, co poznává, ale i nástroje, které k poznání používá (smyslové orgány, mozek), jsou omezené ve svých možnostech. Ani v ráji nebylo poznání člověka úplné. Pád do hříchu k přirozenému omezení přidal náchylnost k hříchu, nedokonalost, nemoc, smrtelnost, omyl, zlobu, chtění a vášně silnější než rozum. To všechno znemožňuje poznání do takové míry, že potřebujeme sílu milosti už i k tomu, k čemu Adamovi stačila jeho lidská přirozenost. Ale i když poznával věci jasně a bez omylů, včetně existence Boží a své závislosti na něm, poznával je postupně, s jistým úsilím a zdaleka ne všechny. Narozdíl od anděla člověk nikdy nemůže v úplnosti poznat ani ty věci, které jsou pro něj přirozeně poznatelné.

Teď se můžeme vrátit k andělům. Co do svého přirozeného údělu je tedy anděl hotový už při svém stvoření, řekli jsme, že nemá žádný vývoj. Bůh ale nestvořil žádnou duchovní bytost v jejím definitivním stavu. Volá ji do společenství se sebou samým, a nejen to, chce, aby se také podílela na dosažení svého cíle - ale na to nestačí ani sebevětší stvořená dokonalost. Bůh tedy nabízí milost. Nabízí, protože toto společenství lásky vylučuje jakoukoliv determinaci, jakékoliv určení, kterému by se tvor nemohl bránit. Proto nechce Bůh dát žádnému tvorovi věčnou blaženost rovnou při stvoření. U každého duchovního tvora musí dojít ke svobodnému rozhodnutí.

I v životě anděla přichází rozhodující "okamžik". Není to okamžik v časovém slova smyslu, protože u anděla se existence nepočítá v časových jednotkách. Spíše bychom ho mohli nazvat "skok v kvalitě bytí". Anděl se rozhoduje milost buď přijmout, nebo nepřijmout. Co hraje v jeho rozhodování roli? Určitě ne míra jeho poznání, které je v řádu stvoření dokonalé. Nemůžeme říct - on to tak nemyslel, on nevěděl, on se spletl.

Najednou vidíme, že poznání a rozhodnutí vůle spolu nemusí souhlasit. Svobodné rozhodnutí je opravdu svobodné. Může jít napříč všemu a všem. Rozhodnutí proti Bohu nemusí nutně v Bohu vidět svého nepřítele, soka. Je možné v něm vidět dárce všeho dobra, i své vlastní dokonalosti, a přesto mu říct NE. Anděl vidí vlastní stvořenou krásu a dokonalost a vidí v ní dostatečný důvod své vlastní blaženosti. Nepotřebuje, nechce Boha, má sám sebe, krásného, dokonalého, milování hodného. Nebo, to je druhá možnost, nechce přijmout nadpřirozenou blaženost z Boží milosti, jako žebrák, chtěl by jí dosáhnout sám. Obojí je vlastně totéž - to, co se v katechismech označuje jako pýcha. Není v tom ani náznak toho, na co se vymlouváme u vlastních pádů - mylné poznání.

Pomalou začíná být jasné, proč je ďáblovu rozhodnutí věčné, proč nedostane novou šanci, proč nemůže být spasen a proč nemají význam modlitby za jeho obrácení (to je také častá otázka): protože anděl nemá svou "historii", všechno se u něj odehrává v jednom okamžiku definitivně. Tak jako jediným jednoduchým úkonem poznal vše, co je pro něj přirozeně poznatelné, tak také jediným neodvolatelným úkonem vůle uskutečnil své rozhodnutí. Teoretická "nová" šance by byla ve skutečnosti ta samá, za těchto podmínek a předpokladů. Jiná situace je u člověka - tam jde sice také jen o jedno definitivní rozhodnutí, ale to má svou historii, vývoj, který právě souvisí s poznáním v tom kterém okamžiku. Ale přijde chvíle, kdy pro nás historie také skončí, a pak budeme ve stejné situaci jako andělé - bude existovat jen jedno jediné rozhodnutí bez možnosti opravy, definitivní ANO, nebo NE.

I když to s naším tématem nijak nesouvisí, podívejme se ještě krátce na anděly, kteří řekli Bohu své ANO a jejichž svátek v říjnu slavíme. Dnes je moderní vyvozovat skutečnost ze slov, jako by tady slova byla dřív než skutečnost sama. Tak se i andělům stalo, že byli zpětně ztotožněni se slovem, kterými je Písmo označuje: angelos znamená posel, a proto musí být anděl v první řadě poslaný; v jeho poslání k člověku leží prý důvod jeho existence. To ovšem nevyplývá z ničeho jiného než ze slova, kterým si Písmo pomáhá k označení duchovných bytostí, se kterými se člověk setkává. Proč Písmo používá zrovna toto slovo, je celkem jasné - člověk se může setkat s andělem jen za předpokladu, že je anděl k němu poslaný, a jenom jako takový má místo v lidských dějinách spásy. To ovšem neznamená, že je anděl nějak svou existencí závislý na člověku, že ho potřebuje ke své existenci nebo blaženosti! Ke své existenci vůbec ne, protože je ve své dokonalosti zcela nezávislý na jakémkoli jiném stvoření. Ostatní tvorové nic nepřidávají ani k jeho intelektu, ani k jeho rozhodování, jak už bylo řečeno. K blaženosti "potřebuje" člověka asi v podobném smyslu jako Bůh: svým rozhodnutím pro Boha se totiž stává nedílnou součástí plánu spásy v Kristu, proto součástí jeho blaženosti je pozornost k tvorům, kterým může pomoci k dosažení cíle. To ovšem neznamená, že by člověk k jeho blaženosti nějak přispíval svou potřebností. Rozhodnutí anděla pomáhat člověku je zcela svobodné a zaslouží si naše díky.

Pro nás je "andělský případ" velkým poučením. Vidíme, jakou sílu disponuje svobodná vůle, když se může rozhodnout nezávisle i na vlastním poznání. Některé příručky duchovního života v nás vzbuzují dojem, že těžce zhřešit je velmi nesnadné, ba nemožné, protože se vždycky najde důvod, okolnost, která nás k hříchu vlastně "donutila". Nepočítá se s tím, že by naše vlastní vůle měla takovou sílu, že by svobodně zvolila zlo. Jestliže se i andělovi, který nijak netíhl ke zlu a viděl pravdivě sebe i Boha, mohlo stát, že se od Boha odvrátil, aniž by se pro něj našla jediná polehčující okolnost, proč by se to nemohlo stát člověku?

Převzato z časopisu „Amen“ – autor: P. Tomáš Pospíšil OP

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:

V prosinci 2006 oslaví:

81 let	pan Jan Faltejsek	z Dolní Čermné	77 let	paní Vilemína Červenková	z Jakubovic
81 let	paní Filomena Šebrlová	z Dolní Čermné	77 let	pan František Fišar	z Horní Čermné
80 let	pan Josef Vychytil	z Dolní Čermné	73 let	paní Marie Dostálková	z Dolní Čermné
79 let	pan Karel Moravec	z Verměřovic	72 let	pan Václav Vacek	z Dolní Čermné
79 let	pan Miloslav Vávra	z Dolní Čermné	72 let	paní Františka Faltusová	z Verměřovic
78 let	paní Jiřina Vágnerová	z Verměřovic	50 let	pan Vladimír Dostálek	z Dolní Čermné
77 let	pan Jaroslav Nastoupil	z Dolní Čermné			

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevně zdravím do dalších let.

Byly pokřtěny a přijaty do Kristovy církve:

v Dolní Čermné 12. 11. 2006 Kateřina a Aneta Dostálová z Dolní Čermné
 Rodičům výše uvedených dětí rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dcer.
 V Dolní Čermné 19. 11. 2006 Mgr. Jitka Bláhová z Hradce Králové
 Slečně Jitce blahopřeji k jejímu uvedení do křesťanského života a vyprošuji ji věrnost k daru křestního povolání.

otec Pavel

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Čt 30. 12. – 16.30 hod.	Vánoční výstava – potrvá do 23.12. Městské museum v Letohradě
Ne 3. 12. - 14.00 hod.	Mikulášská nadílka Orlovna v Dolní Čermné
Pá 8. 12. – 19.00 hod.	Petr Kotvald – VÁNOCE HRAJOU GLORIJÁ ANEB OD ONDŘEJE KE TŘEM KRÁLŮM v programu vystoupí Podorlický dětský pěvecký sbor Jablonné nad Orlicí Sál kina v Jablonném nad Orlicí
So 9. 12. -15.30 hod.	Slavnostní zahájení - Vánoční výstava betlémů Účinkují děti z MŠ. Výstava potrvá do 17.12. Obřadní síň v Dolní Čermné
So 16. 12.- 18.00 hod.	<i>Adventní koncert – vystoupí studenti Gymnázia Lanškroun</i> Kostel sv. Jiří v Dolní Čermné

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Prosinec 2006

Prosinec 2006			
3. 12.	Ne	1. neděle adventní	7.30 p. Kunertová 177 10.30 Vágnerovi 102
8. 12.	Pá	Panna Maria, počatá bez poskvrny prvotního hříchu	18.00 Nastoupilovi 303
10. 12.	Ne	2. neděle adventní	7.30 Filáčkovi 332 10.30 Prokopovi, Eliášovi 329
17. 12.	Ne	3. neděle adventní	7.30 Bláhovi 457 10.30 Pecháčkovi 330
24. 12.	Ne	4. neděle adventní, Štědrý den	7.30 Formánkovi 202
25. 12.	Po	Narození Páně, Boží hod vánoční	10.30 Jurenkovi 160
26. 12.	Út	Sv. Štěpán	7.30 Marešovi 172 10.30 Formánkovi 83
31. 12.	Ne	Svatá rodina	7.30 Faltusovi 128 16.00 Menclovi 193

ŽALM 119,1-15

119,1 Blaze těm, kdo vedou bezúhonný život, těm, kdo žijí tak, jak učí Hospodinův zákon.

119,2 Blaze těm, kdo zachovávají jeho svědectví, těm, kdo se na jeho vůli dotazují celým srdcem.

119,3 Ti podlosti nepáchají, jeho cestami se berou.

119,4 Ty jsi vydal svá ustanovení, aby se přesně dodržovala.

119,5 Kéž jsou moje cesty pevně zaměřeny k dodržování tvých nařízení.

119,6 Nebudu zahanben tehdy, budu-li brát zřetel na všechna tvá přikázání.

119,7 Z přímého srdce ti vzdávám chválu, že se smím učit tvým spravedlivým soudům.

119,8 Chci tvá nařízení dodržovat, jen mě nikdy neopouštěj!

119,9 Jak si mladík udrží svou stezku čistou? Musí se vždy držet tvého slova.

119,10 Dotazuji se na tvoji vůli celým srdcem, nedej, abych zbloudil od tvých přikázání.

119,11 Tvou řeč uchovávám v srdci, nechci proti tobě hřešit.

119,12 Požehnan buď, Hospodine, vyučuj mě v tom, co nařizuješ.

119,13 Mé rty budou vypravovat o všech soudech tvých úst.

119,14 Veselím se z cesty tvých svědectví více než ze všeho jmění.

119,15 O tvých ustanoveních přemýšlím, na zřeteli mám tvé stezky.

Leden 2007

Leden 2007			
1. 1.	Po	Matka Boží, panna Maria	7.30 Langrovi 173 10.30 Šebrlovi 80
6. 1.	So	Zjevení Páně – Sv. Tři králové	18.00 p. Mikulová 162
7. 1.	Ne	Křest Páně	7.30 Zpěvákovi 195 10.30 Macháčkovi st. 180 HČ
14. 1.	Ne	2. neděle v mezidobí	7.30 Kunertovi 125 10.30 p. Pecháčková 310
21. 1.	Ne	3. neděle v mezidobí	7.30 Kunertovi 458 10.30 Nastoupilovi 109
28. 1.	Ne	4. neděle v mezidobí	7.30 Kubíčkovi 140 10.30 Pecháčkovi MH

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

Slavnost Ježíše Krále
26. listopadu 2006
48. týden / 2006

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

27. listopadu - pondělí 34. týdne v mezidobí
18.00 Dolní Čermná – za Jana Smejkalu, rodiče a bratra
29. listopadu - středa 34. týdne v mezidobí – Generální vizitace dolnočermenské farnosti
18.00 Dolní Čermná – za rodinu Tomanovu, Leskourovu a Kleinovu
30. listopadu - čtvrtek Svátek sv. Ondřeje, apoštola
6.45 Dolní Čermná – za farníky
18.00 Verměřovice – za Pátera Josefa Podležla
1. prosince - pátek první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
19.00 Dolní Čermná – za Annu Hoštičkovou, rodiče a duše v očistci
po mši svaté - výstav Nejsvětější svátosti oltární, litanie a svátostné požehnání
2. prosince - sobota první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného srdce Panny Marie
7.30 Dolní Čermná – za Boží požehnání pro činnost skautů a skautek
17.00 Petrovice – za Františka Marka, manželku a vnučku Ludmilu
18.30 h. Dolní Čermná – za Josefa Vašíčka, syna Petra a vnuka Petra

Tato večerní mše svatá v Dolní Čermné je s nedělní platností a nahrazuje mimořádně mši svatou, která měla být sloužena v neděli 3. prosince v 10.30 h.

3. prosince - neděle – 1. adventní – začátek nového církevního roku

Na začátku mše svaté v každém kostele bude následovat obřad požehnání adventních věnců!

- Dolní Čermná - 7.30 h. – za Josefa Nastoupila, dvě manželky a syna
Verměřovice - 9.00 h – za Václava Moravce, manželku a syna Karla

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 16.30 h. - do 17.55 h. (zpovídá také otec biskup Josef), v pátek od 16.00 h. – do 18.55 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Ve Verměřovicích: ve čtvrtek od 15.00 h. – do 17.55 h.

AKCE VE FARNOSTI:

akce	den	hodina	místo
Zkouška zpěvu na mše svaté pro děti	pondělí	27. 11.	16.15 h. fara Dolní Čermná
Setkání žen při kávě a čaji	úterý	28. 11.	16.30 h. fara Dolní Čermná
Generální vizitace naší farnosti			
otec biskup Josef Kajnek	středa	29. 11.	celý den Dolní Čermná
Dětské klubíčko	čtvrtek	30. 11.	9.00 h. fara Dolní Čermná
Pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	30. 11.	dopoledne Dolní Čermná
	pátek	1. 12.	dopoledne Dolní Čermná
Adorace před vystavenou Eucharistií	pátek	1. 12.	po mši svaté kostel Dolní Čermná
Zkouška chrámového sboru	pátek	1. 12.	20.00 h. Dolní Čermná
Biblická hodina	sobota	2. 12.	20.00 h. fara Dolní Čermná
Tradiční mikulášská besídka	neděle	3. 12.	14.00 h. orlovna Dolní Čermná

Pa

POUTNÍK, PROSINEC 2006

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 7. prosince 2006, Poutník vyjde 24. prosince 2006

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.